

Vedrørende motiveringen for lovforslaget siges i de ledsagende bemærkninger bl. a.:

„Den særlige indkomstskat virker som en bremseklods på om-sætningen af landets faste ejendomme og andre kapitalgoder. Udbud-det hæmmes og forsinkes. Priserne stiger med, hvad de nuværende ejere med eller uden føje forestiller sig at skulle udrede i kapitalvin-dingsskat. Virkningen heraf er, at mange erhvervsvirksomheder m. v. forbliver hos indehavere, der ikke længere magter at følge tidens udvikling. I andre tilfælde hæmmes unge driftige erhvervsfolk i deres udvikling, således at de ikke ved salg af hidtidig virksomhed kan fortsætte i en mere hensigtsmæssig, fordi de tappes for deres kapital ved at skulle udrede kapitalvindingsskat. Opretholdelse af den sær-lige indkomstskat rammer derfor erhvervene på deres livsnerve. Heraf flyder igen øget arbejdsløshed, stigning i landets valutatab og svigtende grundlag for udbygning af folkepensionslovgivningen og andre sociale foranstaltninger.“

Ved lovforslagets 1. behandling erklærede *finansministeren*, at han ikke kunne gå ind for lovforslaget. Han henviste derimod til det af ham selv fremsatte *lovforslag om ændring af loven om den særlige indkomstskat* (se A. II. nr. 2), som han fandt bedre egnet til uden provenutab at løse de væsentligste af de med loven forbundne proble-mer.

Lovforslaget vandt ikke megen tilslutning hos de øvrige partiers ordførere. Kun *Birgit Busk* (U) kunne uden reservationer tilslutte sig det.

Skatte- og afgiftsudvalget, hvortil lovforslaget henvistes, afgav ikke betænkning herover inden samlingens slutning.

83. Forslag til lov om ophævelse af lov om bunden opsparing. (*Gede* (FP), *Gerstrøm* (FP) og *Glistrup* (FP)).

Fremsat ^{13/11} F. sp. 1412 Forslag som fremsat A. sp. 1475

Ved lovforslaget foresloges *lov* nr. 219 af 24. april 1974 om *bunden opsparing ophævet* og den i henhold til loven bundne *opsparing frigivet*.

Om baggrunden for lovforslaget anførtes i de ledsagende be-mærkninger følgende:

„Da den forhøjelse af indkomstbeskatningen for 1973, som tvangsopsparingen reelt indebærer, blev vedtaget i april måned 1974, havde de partier, der stod bag loven, en anden forestilling om ønske-ligheden af at opsuge købekraft i efteråret 1974 end den økonomiske